

Nerde Hata Yaptım

– hotamisli · 04 Ekim 2019

Musibetin sözlükteki izahı: “ansızın gelen felaket, sıkıntı veren şey.” Musibet genelde ceza olarak değerlendirilir. Rabbimin insanları cezalandırmak için verdiği beladır, musibet. Peki, insan neden cezalandırılır?

İnsanoğlu azar, hiç bir uyarıyı kale almaz. Hatalarında ısrar eder, yanlış yolda doludizgin gider. Yapılan uyarıyı hafife alır, hatta uyarıdan rahatsız olup hatalarını fazlalaştırır. Hakka, doğruluğa, dürüstlüğe, iyiliğe çağırın kişilere karşı cephe alıp bunları cezalandırmaya bile yeltenir. Bu kadar azgınlık, hırçınlık, haksızlık, sapıklık aslında musibete davetten başka bir şey değildir, musibet ansızın gelebilir.

Musibet bazen çok keskin, acı bir cezadır veya bir nevi dünyevi azaptır. Böylesi bir cezaya verilebilecek en güzel misal, bazı kavimlerin helak edilmeleridir. Unutulmamalıdır ki, helak olan kavimler yıllar boyu defalarca uyarılmışlardır. Helakten dolayı insanoğlu hatalarını telafi etme imkânı bulamaz. Musibetin diğer bir hikmeti, ne kadar çok acı da olsa, çetin bir şekilde uyarıdır. İnsana yanlışlarından dönme imkânı verir.

Bazen insanoğlu başına gelmiş olan bir beladan nasihat alıp kendisine çeki düzen verir. Eskiden yapmış olduğu hataları tekrarlamamaya gayret eder. İmkânı varsa, eski hatalarını telafiye bile çalışır. Hatasını görüp yanlışlardan dönen musibetten dolayı yüce Allah’a şükreder.

Tersi de olabilir, insanoğlu bazen de musibetten ders çıkar(a)maz. Başına gelmiş belayı mutlaka fark eder, belanın verdiği acıyla iki büklüm olur ama suçu kendisinde değil başkalarında arar. Daha da ileri gidip başkalarına iftirada bile bulunur. Bir kere de olsa, aynayı kendine doğru tutup gerçeklerle yüzleşmek istemez. Hal böyleyken, eski hatalarından dönmediği gibi başkalarını suçlamakla yanlışları hep çoğalır. Mahşerde yanlışlar içinde yüzerken uyarılmadığını iddia edemeyecektir.

Musibetin daha farklı bir boyutu da insanoğluna bazı gerçekleri göstermektir. “Bir musibet, bin nasihatten evladır” diye bunun için denmiş olmalı.

Başarılı, zengin, nüfuz sahibi birini düşünelim. Bu zatın yakın çevresinde çok sayıda sadece iyi gün dostu, bol bol yiyici, istismarcı, çıkarıcı ve benzeri insanlar bulunabilir. Gayri samimilerin bazıları mutlaka fark edilebilir ama bazıları da o kadar iyi, kaliteli bir maske takar ki, tanınması çok zordur. Mevzu bahis itibarlı şahıs uyarıldığında, ciddiye almayabilir. Başına gelebilecek daha büyük bir kötülüğün önüne geçilebilmesi için bazen musibetle uyarılır. Netice?

İflas etmiş büyük bir iş adamını düşünün; çevresinde kaç iyi gün dostu, yiyici, çıkarıcı insan kalır ki? Hiç biri kalmaz, ilk fırsatta hepsi de ortadan kaybolur. Belki de iflas sayesinde çevresindeki art niyetli insanların şerrinden kurtuldu, belki de dost maskesini takmış olan şerhiler iş adamına telafisi mümkün olmayan devasa bir hata yaptracaklardı? Şekilde görüldüğü gibi bazen musibet, nimetten başka bir şey

değildir.

Yazıyı noktalayalım; beladan, musibetten mutlaka kaçalım ama bize gelip çatmışsa eğer musibetin nedenlerini, mesela nerde hata yaptım ben diye, iyice düşünelim.